

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ – เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้ อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

จากผลการประชุมองค์การสหประชาชาติเรื่องการพัฒนายั่งยืนเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้นำประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทยได้ร่วมรับรอง “วาระการพัฒนาระดับโลก ๒๐๓๐ ว่าด้วยการพัฒนายั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมาย (Goals), ๑๖๙ เป้าประสงค์ (Targets) และกำลังพัฒนาตัวชี้วัด (Indicators) ของแต่ละเป้าหมายรวมประมาณ ๒๓๐ ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals) หรือ SDGs มีกำหนดเวลาดำเนินการ ๑๕ ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๑๖ – ๒๐๓๐ เป็นเป้าหมายระยะยาวนับเป็นภารกิจท้าทายที่ต้องทำต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุความสำเร็จ ๑๗ เป้าหมายที่กำหนดไว้

๑. ยุติความยากจน, ยุติความหิวโหย, สุขภาพที่ดี, การศึกษาที่มีคุณภาพ, ความเสมอภาคระหว่างเพศ

๒. การจัดการน้ำและสุขาภิบาล, การผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืน, การต่อสู้ปัญหาเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ, ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน, ระบบนิเวศบนบก อย่างยั่งยืน

๓. พลังงานสมัยใหม่, การเติบโตทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและการมีงานที่มีคุณค่า, โครงสร้างพื้นฐานที่มั่นคง, ลดความไม่เสมอภาค, เมืองและการตั้งถิ่นฐาน

๔. สังคมที่สงบสุขและความยุติธรรม

๕. หุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก

ที่ผ่านมาแม้มีข้อถกเถียงกันว่าการพัฒนาแบบไหนจึงจะเป็นการพัฒนายั่งยืน การที่องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมาย เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดการพัฒนายั่งยืน ไว้อย่างชัดเจนจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการกำหนดเส้นทางการพัฒนาเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย “การพัฒนายั่งยืน”

การทำให้ได้ตาม ๑๗ เป้าหมาย ๑๖๙ เป้าประสงค์ ก็เชื่อมั่นได้ว่า เราพัฒนาอยู่บนเส้นทางการพัฒนายั่งยืน ไม่หลงทางเป้าหมาย และเป้าประสงค์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่กำหนดไว้โดยองค์การสหประชาชาติ เป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานที่ต้องทำเพื่อให้เกิดการพัฒนายั่งยืน แม้ว่าสถานการณ์แวดล้อมจะเปลี่ยนแปลง ก็ยังเป็นเป้าหมายและเป้าประสงค์ที่จำเป็นที่ต้องฝ่าฟันทำให้สำเร็จ เช่น การลดและขจัดความยากจน การลดความเหลื่อมล้ำ การศึกษาที่มีคุณภาพ การต่อสู้กับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศฯลฯ ใช้หรือไม่ว่า เป้าหมายและเป้าประสงค์เหล่านี้ ก็เป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยที่เราต้องเร่งแก้ไขเป้าหมายในลักษณะนี้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดกรอบเป้าหมายหลักของการในการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ เพราะมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน คือ การพัฒนายั่งยืน, เพราะเป็นสิ่งที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกให้การยอมรับว่า ถ้า

จะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน ต้องทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้นอกจากนั้นแล้ว สิ่งที่เราควรทำเพิ่มเติม คือ การกำหนด เป้าประสงค์ (Targets) ที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประเทศเราเอง เช่น ใน SDGs กำหนดไว้ว่า ต้องมีเป้าหมายพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน เราก็ต้องมากำหนดกันเองอย่างเหมาะสมว่า ภายใน ๑๕ ปีข้างหน้า ประเทศไทยควรมีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนจำนวนเท่าไร หรือเรามีวิธีการอย่างไรที่จะ ช่วยกันสร้างสังคมที่สันติสุขอย่างยั่งยืน

สำหรับเรื่องตัวชี้วัดการพัฒนายั่งยืน ส่วนหนึ่งเราก็ใช้ชุดตัวชี้วัดที่กำหนดร่วมกันภายใต้การทำงานขององค์การสหประชาชาติ มาเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการพัฒนายั่งยืน อีกส่วนหนึ่งก็ควรมาศึกษาดูว่า ควรมี การเพิ่มเติมตัวชี้วัดอะไรอีกบ้าง เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและเป้าหมายของการพัฒนา ของไทย และที่สำคัญ คือ การเพิ่มเติมตัวชี้วัดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พิจารณาถึงเรื่องความมีเหตุผล ความพอประมาณ และการมีภูมิคุ้มกัน ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีงานศึกษาของ สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับตัวชี้วัดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงไว้แล้วในหลายด้าน เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม ฯลฯ ต้องนำความรู้ที่ทำได้มาใช้ประโยชน์ ซึ่งจะเป็น การเผยแพร่ สร้างความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างชัดเจนมากขึ้น นำเสนอในรูปแบบ “ตัวชี้วัดการ พัฒนายั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ทำให้นานาประเทศเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้ลึกซึ้งมากขึ้น ๑๗ เป้าหมายของการพัฒนายั่งยืน เกี่ยวโยงกับภารกิจหน้าที่ของทุกกระทรวง ดังนั้น หากจะมีการจัดสัมมนา จัด Workshop ให้ทุกกระทรวง รวมทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ได้มาร่วมคิดระดมสมอง ทำความเข้าใจ ร่วมกันเรื่องเป้าหมายการพัฒนายั่งยืน และนำเป้าหมาย เป้าประสงค์ของ SDGs มาบูรณาการกับการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนงานของกระทรวงต่างๆ รวมทั้งองค์กรธุรกิจ จะทำให้เราเห็นแนวโน้มของพลวัตการเปลี่ยนแปลง มองภาพอนาคตร่วมกัน และมี Roadmap ของประเทศ ร่วมกัน เพื่อการมุ่งสู่เป้าหมายการพัฒนายั่งยืนอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะป็นรัฐบาลใด จากพรรคการเมืองใด ก็ ต้องขับเคลื่อน เดินหน้าตามยุทธศาสตร์ชาติ สู่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ เรื่องเป้าหมาย SDGs กับเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ และเรื่องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ มีความเชื่อมโยงกัน จากเป้าหมายการพัฒนายั่งยืน SDGs ที่กล่าวถึงตอนต้น ชี้ให้เห็นถึงความ จำเป็นที่ประเทศไทยต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ มีเป้าหมายระยะยาว มีการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง เพื่อการ พัฒนายั่งยืนสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็จะเป็นแผนที่เชื่อมโยง ถ้ายกจากยุทธศาสตร์ และเป้าหมายระยะยาว มาสู่แผนดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นช่วงเวลา ทุกระยะ ๕ ปี สิ่งที่ต้องเน้นย้ำ คือ ยุทธศาสตร์ชาติต้องเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชาติ ร่วมกันคิด ร่วมกันจัดทำ ซึ่งเป็น ข้อกำหนดที่เขียนไว้ชัดเจนในร่างรัฐธรรมนูญฉบับลงประชามติ อยู่ในมาตราที่ ๖๕ “ การจัดทำยุทธศาสตร์ ชาติ ต้องมีการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย ” ยุทธศาสตร์ ชาติจึงมาจากความต้องการของประชาชน เป็นยุทธศาสตร์ของชาติ ไม่ใช่เป็นยุทธศาสตร์ของรัฐบาลใดรัฐบาล หนึ่ง ประชาชนทุกภาคส่วนมีความเป็นเจ้าของ ร่วมคิด ร่วมจัดทำ และร่วมนำไปปฏิบัติให้เกิดผลรัฐบาลมี ภารกิจในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ให้เกิดความก้าวหน้า เกิดความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม สำหรับพรรคการเมืองก็มาแข่งขันกันว่า พรรคใดจะมีนโยบาย มียุทธวิธีที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ไปสู่การ ปฏิบัติได้ดีกว่ากัน มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผลดีกว่ากันยุทธศาสตร์ชาติสามารถปรับเปลี่ยนได้ หากมีความ จำเป็น อาจเขียนไว้ว่าให้มีการทบทวนทุกระยะ ๕ ปี และให้ทบทวนเมื่อสถานการณ์แวดล้อมภายในประเทศ สถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงไปจนกระทบกับยุทธศาสตร์ชาติ แต่ต้องมีกติกาชัดเจน ตัวอย่างเช่น หากต้องการ เปลี่ยนแปลง ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา ในฐานะที่เป็นตัวแทนประชาชน การจะทำให้ยุทธศาสตร์ชาติ , เป้าหมายการพัฒนายั่งยืน SDGs และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ รวมทั้งแผนฉบับ

ที่จะมีขึ้นในอนาคต สามารถขับเคลื่อน ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล จำเป็นต้องมีการปฏิรูป ปรับเปลี่ยนระบบการกำหนดจัดทำแผน ให้มีความเชื่อมโยงกันในทุกระดับ, ปรับเปลี่ยนระบบงบประมาณ รวมทั้งการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร กฎระเบียบ กฎหมายให้สอดคล้องรองรับสิ่งเหล่านี้ที่อยู่ในแผนงาน อยู่ใน Roadmap ของรัฐบาลที่จะเร่งรัดให้เกิดผลได้จริงก่อนการเลือกตั้งที่จะมีขึ้นในปี ๒๕๖๐

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

สาระสำคัญ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ

แผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระทั่งจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็น ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาดามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่ อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของ ชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติ อย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและ การมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของ ฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลง ของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและ ประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและ สามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของ ทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนว

ทางการพัฒนาสู่ การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และ สร้างความเข้าใจถึง อนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชา สังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ แห่งชาติและบรรลุนิติสัมพันธ์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการ แข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่ม ประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการ พัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑)ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการ สร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลด และป้องกันภัยคุกคามจาก ภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคม โลกที่มี ต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลัก และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนา ความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นใน กระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบ เรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการ ความมั่นคงชายแดนและ ชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความ ร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษา ดุลยภาพความสัมพันธ์กับ ประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลัง ป้องกันประเทศ การรักษาความสงบ เรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม (๗) การปรับกระบวนการท างานของกลไก ที่ เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒)ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่ การเป็นประเทศพัฒนา แล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมใน การเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งใน สาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้าง ความมั่นคงและ ปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็น ผู้ประกอบการ รวมทั้ง การพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้ กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อัน ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและ ภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความ เชื่อมั่น การส่งเสริม การค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อ สังคม ตลอดจน

การพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบน ของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐาน ของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมี การ ใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรม การผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับ ภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตาม รูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็น แหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก - ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิต ให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การท การเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และ การพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และ ปลอดภัย - ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรม ศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และ พัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการ ใช้ดิจิทัลและการค้า มาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น - ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มี ความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการ ยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงิน และธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจ ชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและ พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนา วิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลาง ความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการ จัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่ สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้าน การขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือ กับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยใน องค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ คน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ มีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้ สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการ เรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจาย โอกาสการพัฒนาและ สร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและ เป็นธรรม กรอบ แนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความ เหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหาร จัดการสุขภาพ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่ เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูง
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทunesทางวัฒนธรรมและความ เข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกใน การสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสร้างความ มั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมี ความสามารถในการ ป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่ การเป็นสังคม สีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการ ท าลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มี ประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำเน้น การปรับระบบการบริหารจัดการ อุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ๓๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและ เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้ พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และ นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงาน ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม กับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจายบทบาท ภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาล กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของ หน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่ เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและ พัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล ๓๓

พฤษภาคม ๒๕๕๙

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของ หน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และ รายจ่ายของภาครัฐ

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความ มั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการใน ระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลา นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณ และทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมี เอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือ จากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ ชาติและแนวทางในการน ายยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วน ราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนการ พัฒนาได้อย่าง ต่อเนื่องและบูรณาการ ๓๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑) สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพใน อนาคตของ ประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกัน สามารถถ่ายทอดเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ชาติ สูเป้าหมายเฉพาะด้าน ต่าง ๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วง ๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมี การ กำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒) ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไก เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติและแผนในระดับ ต่าง ๆ เพื่อให้ส่วนราชการน ายยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบ กฎหมายด้าน การจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากร เพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ อย่างมี บูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตาม ยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและ ประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓) กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้อง ตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การน ายไปสู่การ ปฏิบัติ และ การติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการ และการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนด แผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ๓๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๔) การยอมรับของสังคม มีการสื่อสารเพื่อสร้าง ความเข้าใจต่อสาธารณชน มีการรับฟังความคิดเห็น จากทุกกลุ่ม สร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อให้ได้การยอมรับ จากทุกภาคส่วนในสังคม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

เป้าหมายการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

๑. คนไทยทุกกลุ่มวัยมีทักษะและความรู้ความสามารถ ที่จะพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ
๒. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตพร้อมรับบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๓. คนไทยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพที่ลดลงและ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๔. คนไทยมีจิตสำนึกพลเมืองที่มีทัศนคติและพฤติกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีคุณธรรมจริยธรรม และมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ และแก้ไขปัญหาความยากจน
๒. รายได้เฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี
๓. ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini Coefficient) ลดลงเหลือ ๐.๔๒๔ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ
๔. การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้น
๕. สัดส่วนประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงเหลือร้อยละ ๗.๔ ณ สิ้นแผนฯ
๖. สัดส่วนหนี้สินต่อรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ยากจนที่สุดลดลง
๗. เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข การคุ้มครองทางสังคม และกระบวนการยุติธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ โดยมีรายได้ต่อหัวเป็น ๘,๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ.
๒. การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐและเอกชนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ และ ๗.๕ ต่อปี ตามลำดับ
๓. มูลค่าและปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐
๔. ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตโดยรวมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปีและปัจจัยแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
๕. กรอบอัตราเงินเฟ้อระยะปานกลางอยู่ที่ร้อยละ ๒.๕ +/- ๑.๕ หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไม่เกินร้อยละ ๕๕ ของ GDP และดุลบัญชีเดินสะพัดไม่ขาดดุล
๖. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นการลงทุนจากความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน เฉลี่ยปีละ ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท
๗. ประชาชนและผู้ประกอบการที่เข้าข่ายต้องเสียภาษีมีการยื่นแบบเพื่อชำระภาษีที่ถูกต้องเพิ่มขึ้น
๘. เลื่อนอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศโดย IMD ให้อยู่ในกลุ่ม ๑ ใน ๒๕ ของประเทศแรกที่ได้รับการจัดอันดับทั้งหมด
๙. ภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ (นอกเหนือจากบริการภาครัฐ) ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓, ๔.๕ และ ๖ ต่อปี ตามลำดับ

๑๐. เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน และพื้นที่การทำเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๕๐๐,๐๐๐ ไร่
๑๑. มีพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ จำนวน ๑๕ พื้นที่
๑๒. ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านล้านบาท และอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๓๐
๑๓. สัดส่วน GDP SMEs ต่อ GDP ทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕
๑๔. เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการเงิน ประกอบด้วย (๑) ปรับเพิ่มอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเงิน (๒) เพิ่มคะแนนทักษะทางการเงินของคนไทยเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของโลก (๓) ลดสัดส่วนการกู้เงินนอกระบบให้เหลือไม่เกินร้อยละ ๒ และ (๔) เพิ่มปริมาณการใช้บริการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์เป็น ๒๐๐ ครั้ง/ปี/คน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศและแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ
๒. การดำเนินนโยบาย แผนงาน โครงการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ ๒๕ ลุ่มน้ำของประเทศ อยู่บนหลัก ความพอประมาณ มีเหตุผลและมีความยั่งยืน ประชาชนทุกระดับสามารถเข้าถึงทรัพยากรน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภคได้อย่างมั่นคง ปลอดภัยและเท่าเทียม
๓. สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ และคุณภาพอากาศ
๔. เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ความมั่นคง

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลัก ของประเทศตลอดไป
๒. ประเทศชาติมีความมั่นคงทุกมิติ และสังคมมีความสมานฉันท์เพิ่มขึ้น
๓. พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้มีเศรษฐกิจดีขึ้นและประชาชนมีสันติสุข มีอาชีพสุจริต มีการศึกษาที่มีคุณภาพ และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
๔. ประเทศไทยสามารถรับมือกับภัยคุกคามด้านความมั่นคงและ มีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน มิตรประเทศ และนานาชาติเพิ่มขึ้น
๕. ประเทศไทยมีอันดับความเสี่ยงจากการก่อการร้ายต่ำกว่าอันดับที่ ๒๐ ของโลก และมีอันดับความเสี่ยงจากการโจมตีด้านไซเบอร์ในต่ำกว่าอันดับที่ ๑๐ ของโลก
๖. สาธารณภัยต่าง ๆ ได้แก่ ภัยแล้ง ภัยหนาว อุทกภัย ดินโคลนถล่ม ไฟป่าและหมอกควัน น้ำมันรั่วไหลในทะเล และการกัดเซาะมีแนวโน้มลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ และประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ ให้อยู่ในอันดับ สองของอาเซียน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
๒. เพิ่มจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทที่มี การบริหารจัดการที่ดี
๓. เพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันให้อยู่สูงกว่าร้อยละ ๕๐
๔. ลดข้อร้องเรียนของประชาชนที่ไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างเสมอภาค เป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๑๖

เป้าหมายการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในภาพรวม มีเป้าหมาย ลดความเข้มการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) อยู่ที่ ๑๒.๘๓ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ/พันล้านบาท ในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งมีเป้าหมายในการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยเป็นร้อยละ ๑๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศ (ณ ราคาประจำปี) ในปี ๒๕๖๔ โดยในส่วนของต้นทุนค่าขนส่งสินค้าจะลดให้ต่ำกว่าร้อยละ ๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่ง มีเป้าหมายที่จะเพิ่มปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางจากร้อยละ ๒ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔ และปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๙ มีปริมาณผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น โดยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และทำอากาศยานในกรุงเทพมหานครและ ทำอากาศยานในภูมิภาคมีขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐๐ และ ๔๒ ล้านคนต่อปี ตามลำดับ

๓. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกทางการค้าอยู่ในอันดับดีขึ้น และบุคลากรด้านโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาให้มีผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งมีปริมาณการขนส่งสินค้าผ่านเข้า-ออก ณ ด่านการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมต่อกับโครงข่ายทางเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

๔. การพัฒนาด้านพลังงาน มีเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเป็นร้อยละ ๑๗.๓๔ และลดการพึ่งพาทักษะธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าให้เหลือร้อยละ ๔๗ ในปี ๒๕๖๔

•การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล มีเป้าหมายที่จะขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ได้ร้อยละ ๘๕ ของหมู่บ้านทั่วประเทศ และมีผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลรายใหม่เพิ่มขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ราย รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐมีระบบความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ในการรับมือภัยคุกคามทางออนไลน์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด

๕. การพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา) มีเป้าหมายขยายกำลังการผลิตน้ำประปาและกระจายโครงข่ายการให้บริการน้ำประปาครอบคลุมพื้นที่บริการในเขตนครหลวง ร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี

๒๕๖๑ ในเขตภูมิภาค/เทศบาล ให้ครอบคลุมร้อยละ ๘๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ และจัดหาน้ำสะอาดหรือก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านเมื่อสิ้นสุดแผนฯ ลดอัตราน้ำสูญเสียระบบส่งและจำหน่ายน้ำในเขตนครหลวงให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ และเขตภูมิภาค/เทศบาลให้มีความสูญเสียน้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ภายในปี ๒๕๖๔ รวมทั้งมีการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกิจการประปาที่เป็นเอกภาพ และมีกฎหมายรองรับการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาสู่ร้อยละ ๑.๕ ของ GDP และมีสัดส่วนการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชนต่อภาครัฐเป็น ๗๐:๓๐
๒. เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น ๒๕ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน
๓. เพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี จัดโดย IMD ให้อยู่ในลำดับ ๑ ใน ๓๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ช่องว่างรายได้ระหว่างภาคลดลง
๒. มีการกระจายรายได้ของประชาชนอย่างเป็นธรรมมากขึ้น
๓. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี และการเดินทางสะดวก
๔. พื้นฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๕. พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนมีการพัฒนาที่เกิดผลเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

เป้าหมายการพัฒนา

๑. ประเทศไทยมีบทบาทนำในภูมิภาคทั้งทางด้านโลจิสติกส์ การค้า การบริการและการลงทุน
๒. ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญในภูมิภาคเอเชีย กลุ่มอาเซียน และอนุภูมิภาค เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนาแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค และในส่วนของขยายครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้
๓. ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาค และภูมิภาคอาเซียน มีความเชื่อมโยงกัน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง
๔. ไทยมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่เชื่อมั่นของนานาชาติในฐานะประเทศที่มาตรฐานค่าเงินการต่างๆ เป็นไปตามมาตรฐานสากลและบรรทัดฐานระหว่างประเทศ
๕. ไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค โดยมีส่วนร่วมสำคัญ ในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

๖. ภาคเอกชนไทยมีเครือข่ายและองค์ความรู้ที่ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน การขยายตลาด ทั้งตลาดเดิมและตลาดใหม่

๑.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการดำเนินการเพื่อบรรลุกับนโยบายการพัฒนาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาท และ วิสัยทัศน์อย่างเหมาะสม ได้กำหนดกลยุทธ์การพัฒนาในแต่ละด้านที่ชัดเจนและเป็นไปอย่างสอดคล้องกับบทบาท ศักยภาพ อันนำไปสู่การแก้ปัญหาของพื้นที่ โดยแบ่งช่วงการพัฒนา ๓ ระยะ ได้แก่ ฝั่งกลยุทธ์ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕) ฝั่งกลยุทธ์ระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐) และฝั่งกลยุทธ์ระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๕) โดยมีแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์สรุปได้ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาภาคเป็นศูนย์กลาง การเกษตรเศรษฐกิจ ด้วยความสำคัญของการเกษตร ประกอบกับการขนส่งที่สามารถเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างสะดวกจึงควรพัฒนาภาคให้เป็นศูนย์กลาง การเกษตรเศรษฐกิจโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างมี ประสิทธิภาพ เพื่อให้ผลผลิตรวมทางการเกษตรเพิ่มขึ้นและให้เกิดการกระจายการผลิตด้านการเกษตรโดยยึดหลักการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านการเกษตรเป็นสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมตามศักยภาพ ของพื้นที่ ปัจจุบันเศรษฐกิจของภาคกำลัง ขยับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องสู่ความสำเร็จ เพราะที่ตั้งของภาคและความ เชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นของ ประเทศและกับประเทศเพื่อน บานกลุ่มอินโดจีน และการขยายบทบาททางเศรษฐกิจให้ เป็นประตูการค้าสู่กลุ่ม ประเทศอินโดจีนแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ จึงเน้นโอกาสสร้างความสำเร็จจากศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ ของภาค โดยเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยใช้ฐานทรัพยากรในภาคมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต

กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองศูนย์กลาง การค้าและ บริการ จากความเหมาะสมของพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือทั้งใน ด้านระบบโครงข่ายที่ถือว่ามีความสมบูรณ์ตลอดจน โครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่ ภาครัฐได้ให้การสนับสนุน ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนาพื้นที่ เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและ บริการไปสู่ประเทศ ในกลุ่มอินโดจีน สามารถที่จะทำได้อย่างขึ้นและมีความสะดวกมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ตามความหลากหลายทางวัฒนธรรมและ ทรัพยากร ธรรมชาติปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเน้นให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก (World Class Class Tourist Destination) สำหรับภาค ตะวันออกเฉียงเหนือมุ่ง เน้นยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว ของภาคใหม่มีความพร้อมเหมาะสมต่อการรองรับกิจกรรม การท่องเที่ยว ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ ๕ การอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อย่างสมดุลและยั่งยืน ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ เนื่องจากความไม่ สอดคล้องระหว่างการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ดังนั้น จำเป็นต้องมีการ พัฒนาและอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

กลยุทธ์ที่ ๖ การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติในแต่ละภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องประสบกับปัญหาภัยธรรมชาติได้แก่ น้ำท่วม ภัยแล้ง นอกจากนี้ยังมีปัญหา ดินเค็ม และปัญหาดินถล่ม ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาคและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นจำเป็นต้องมีแผนงานเพื่อป้องกันและ แก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๗ การสร้างสมดุลในการพัฒนาระหว่าง เมืองและชนบทเพื่อพัฒนาวิถีชีวิตชุมชนและ สิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นการพัฒนาเมืองและชนบท จำเป็นต้องพัฒนาไปพร้อมๆกับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ การขนส่ง และ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการพัฒนานี้จะช่วย ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างสังคม ชนบทและเมือง การพัฒนา กิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยการกระจายไปในพื้นที่รอบนอก จะเป็นการเพิ่มแหล่งงานให้กับแรงงานในพื้นที่ ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นดีขึ้น แต่การพัฒนาดังกล่าวจะต้อง คำนึงถึง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ด้วย

กลยุทธ์ที่ ๘ การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งต้อง ทำการปรับปรุงให้ได้ มาตรฐานเพื่อความสะดวกและปลอดภัย ประกอบกับการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจของ ภาคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะ การค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศกลุ่มอินโดจีน ประเทศจีนตอนใต้ และพม่า จำเป็นต้องสร้างระบบการขนส่งคนและสินค้าที่มีประสิทธิภาพสะดวกรวดเร็ว ประหยัดและ ปลอดภัย เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนาพื้นที่ เพื่อขยายโอกาสและยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชากร และ เพื่อสร้างความสมดุลในการพัฒนาระหว่างเมืองและชนบท ซึ่งสอดคล้องยุทธศาสตร์การ กระจายความเจริญ และการ พัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอสำหรับการอุปโภค-บริโภค เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประชากรมากที่สุดของ ประเทศ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์และประมง ดังนั้นน้ำจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการดำรงชีวิต การพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมของภาค โดยมีแผนงานการเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน การเพิ่มการเก็บกักน้ำ และการพัฒนา ระบบกระจายน้ำ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาทางการศึกษาและ สาธารณสุขอย่างทั่วถึง เนื่องจากการพัฒนาการให้ บริการในด้านการศึกษาและ สาธารณสุขในแต่ละแห่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ใน ระดับที่แตกต่างกัน สถานบริการที่มีบุคลากรและอุปกรณ์ พร้อมจะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่เมืองใหญ่ๆ เช่น เมืองนครราชสีมา เมือง ขอนแก่น เมืองอุดรธานี เป็นต้น ดังนั้นจึง ควรมีการพัฒนาการบริการขั้นพื้นฐานนี้ให้ทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนมี โอกาสที่จะได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การพัฒนาพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการจัดการด้านพลังงานถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศและภาค ปัจจุบันปัญหา การใช้พลังงานและปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้พลังงานมี ความรุนแรงมากขึ้น เช่น ภาวะโลกร้อน ดังนั้นในการวางแผนการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดการพลังงานอันจะเป็น ฐานขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจในพื้นที่โดยมีแผนงานพัฒนาใหญ่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางด้านจัด สงพลังงาน ประเทศเพื่อนบ้าน และจัดหาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์ พลังงาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ครอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

- (๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- (๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ได้จัดทำขึ้นบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาสังคมจากทั้ง ๔ จังหวัด ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมและจัดทำข้อมูลการประเมินศักยภาพของกลุ่มจังหวัด การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม กลยุทธ์ ตั้งชี้วัด แผนงานและโครงการ

วิสัยทัศน์ “ศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวอารยธรรม Logistic และการค้าชายแดน เชื่อมโยงกลุ่มอาเซียน”

ยุทธศาสตร์

๑. เป็นศูนย์กลางเกษตรอุตสาหกรรมและพลังงานทดแทนที่สำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๒. เป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อารยธรรมและใหม่
๓. เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic กระจายสินค้าในภูมิภาค และการค้าชายแดน
๔. เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อยกระดับเกษตรอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารตามมาตรฐานสากลเข้าสู่ครัวโลก
๒. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยว และใหม่ เชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน
๓. เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงระบบ Logistic และการกระจายสินค้าในภูมิภาค

และประเทศอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรกรรมและแปรรูปอาหารเข้าสู่ครัวโลก

เป้าประสงค์

๑. ข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์แปรรูปได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๒. มั่นสำปะหลังและผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารและพลังงานทดแทน
๓. ส่งเสริมปลูกอ้อยเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้มาตรฐาน

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

๔. ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อการค้าในประเทศและกลุ่มประเทศอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับการบริหารจัดการท่องเที่ยว อารยธรรม ใหม่ และการค้าชายแดนเชื่อมโยง
กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงในภูมิภาคและประเทศอาเซียน

เป้าประสงค์

๑. สร้างความเชื่อมโยงการคมนาคมกระจายสินค้าและการค้าชายแดน

แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา เทศบาลได้จัดทำแผนสี่ปีโดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร อาหาร พลังงานสะอาด การค้า เศรษฐกิจอาเซียน การท่องเที่ยว สังคมคุณภาพ พัฒนาเมืองน่าอยู่ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและความมั่นคงของบ้านเมือง ซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) มีรายละเอียดดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

๑. เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม การเกษตร การท่องเที่ยว Logistics และพลังงานสะอาดในภูมิภาค
๒. เป็นศูนย์กลางการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณสุขที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. เป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. เป็นศูนย์กลางในการป้องกันภัยคุกคาม และเสริมสร้างความมั่นคง เพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ
๕. เป็นที่ตั้งของส่วนราชการที่มีการบริหารจัดการภาครัฐแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์ จังหวัดนครราชสีมา ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

“โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรมใหม่ เกษตร อุตสาหกรรม”

เป้าประสงค์รวม

๑. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา
๒. เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๓. เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคาม และป้องกันสถาบันหลักของชาติ

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

๕. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ
๒. ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
๔. การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อป้องกันสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๕. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและเพิ่ม ศักยภาพการแข่งขัน เศรษฐกิจ	๑. เพื่อขยายอัตราการ เจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจ	๑. อัตราการ เปลี่ยนแปลงของรายได้ เฉลี่ยของครัวเรือนใน จังหวัด (%) ๒. อัตราการเปลี่ยนแปลง ของผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด (%)	๑. ส่งเสริมอาชีพเสริมเพื่อเพิ่ม รายได้ลดรายจ่าย ตามแนว เศรษฐกิจพอเพียง ๒. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้า และบริการภาคการเกษตรต้นทาง กลางทางและปลายทาง ๓. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าและ บริการภาคนอกการเกษตรต้นทาง กลางทางและปลายทาง ๔. สนับสนุนการผลิตและสร้าง ผลงานนวัตกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมและอาหารปลอดภัย ที่ สอดคล้องกับการพัฒนาจังหวัด ๕. ส่งเสริมการนำนวัตกรรมการ เกษตร อุตสาหกรรมและอาหาร ปลอดภัย (Food Valley) มาเพิ่ม ศักยภาพในการผลิต ๖. สนับสนุนการสร้างรายได้จากการ

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

		๓. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับบริการส่งเสริมอาชีพในพื้นที่(ครัวเรือน)	ท่องเที่ยวและกีฬา ๗. สนับสนุนการสร้างอาชีพในครัวเรือนในชุมชนต่างๆ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
	๒. เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ	๔. อัตราการว่างงาน (%) ๕. อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน(เท่า) ๖. อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน(%)	๘.สร้างโอกาสและพัฒนาฝีมือให้กับผู้ว่างงาน ๙. ส่งเสริมความเป็นอยู่ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๑๐. ส่งเสริมการออมของครัวเรือน

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	๗. ผลผลิตแรงงาน (บาท/คน) ๘. จำนวนผู้ประกอบการด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น (ราย)	๑๑. เพิ่มทักษะความสามารถและความเชี่ยวชาญของแรงงาน เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตของสินค้าและบริการ ๑๒.สนับสนุนการพัฒนาผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovative Entrepreneurship Development) และผู้ประกอบการใหม่ทางธุรกิจเทคโนโลยี (Tech Startup) ของจังหวัด ๑๓. ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ กับหน่วยงานภาครัฐภาคธุรกิจและเอกชน ๑๔. เพิ่มทักษะความสามารถและความเชี่ยวชาญของแรงงานด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับสังคม ให้เป็นเมืองน่าอยู่	๑. เพื่อลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำ	๑. ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (%)	๑. ส่งเสริมอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ลดรายจ่าย

		๒. สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้ (Gini Coefficient)	๒. ส่งเสริมการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกจากโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ รวมทั้งระบบป้องกันภัยที่เอื้อต่อการกระจายเศรษฐกิจ
	๒. เพื่อพัฒนาโครงสร้างควบคุมครองทางสังคม	๓. ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อสำนักงานแรงงาน(%) ๔. ร้อยละความครอบคลุมของบัตรประกันสุขภาพของประชาชน(%)	๓. ส่งเสริมการเข้าถึงระบบสังคมและประกันสังคมในแรงงาน ๔. ส่งเสริมการจัดบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพและสามารถบริการได้อย่างครอบคลุม
		๕. จำนวนศูนย์ช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา(ศูนย์)	๕. ส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือสัตว์เร่ร่อนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา
ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
	๓. เพื่อสร้างความคุ้มกันให้กับสังคม	๖. ระดับความสำคัญของหน่วยงาน ที่จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม (ครั้ง) ๗. ร้อยละของผู้ประสบปัญหาทางสังคมที่ขอรับบริการได้รับบริการทางกฎหมาย (%)	๖. ส่งเสริมให้สังคมมีภูมิคุ้มกันทางสังคม ๗. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่ประสบปัญหาทางสังคมขอรับบริการจากส่วนราชการที่รับผิดชอบทางภารกิจที่กฎหมายกำหนด
	๔. เพื่อให้ประชาชน เข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม	๘. อัตราส่วนแพทย์ต่อประชาชน (แพทย์/คน) (ปี ๒๕๕๙ แพทย์ ๖๒๖ คน ประชากร ๒,๖๒๙,๙๗๙ คน) ๙. อัตราส่วนทันตแพทย์ต่อประชากร (ทันตแพทย์/คน) ๑๐. อัตราส่วนพยาบาลต่อประชากร (พยาบาล/คน) ๑๑. ประชาชนนักศึกษาและบุคลากรด้านดิจิทัลได้รับความรู้และประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล (คน)	๘. ส่งเสริมการให้มีการผลิตแพทย์ ๙. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาทันตแพทย์เพิ่มเพื่อรองรับภาวะผู้สูงอายุของจังหวัด ๑๐. ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการบริการเพิ่มขึ้น ๑๑. ส่งเสริมการสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลแก่ประชาชน ทุกสาขาอาชีพ

		<p>๑๒. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ ๑๕-๕๙ ปี</p> <p>๑๓. อัตราการได้รับงานทำของบัณฑิตที่จบภายใน ๑ ปี (%)</p> <p>๑๔. อัตราการว่างงานของประชากร (ปี ๕๘) (%)</p> <p>๑๕. ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม. ๓ (คะแนน)</p>	<p>๑๒. ส่งเสริมให้ประชากรศึกษาในและนอกระบบ</p> <p>๑๓. ส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้แก่ประชากรในทุกพื้นที่ ในทุกด้าน</p> <p>๑๔. ส่งเสริมและแนะนำความต้องการแรงงานให้บัณฑิตที่จบใหม่</p> <p>๑๕. ส่งเสริมให้มีตลาดนัดพบแรงงาน เพื่อลดอัตราการว่างงานของประชาชน</p> <p>๑๖. ส่งเสริมการเรียนการสอนของครูเพื่อให้นักเรียน มีความรู้ความสามารถ ตามหลักสูตรที่กำหนด</p>
--	--	--	--

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	๑. เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	<p>๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด</p> <p>๒. ปริมาณขยะในจังหวัด (ตัน)</p> <p>๓. การจัดการน้ำเสีย (จำนวนระบบ)</p> <p>๔. พื้นที่บริหารจัดการน้ำเพิ่มขึ้น (ไร่)</p> <p>๕. ความยาวสะสมของเขื่อนป้องกันน้ำกัดเซาะตลิ่ง (เมตร)</p> <p>๖. ร้อยละสัดส่วนของพื้นที่ระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชน (%)</p>	<p>๑. ปฏิบัติงานสำนึกและให้ความรู้ประชาชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและทรัพยากรป่าไม้</p> <p>๒. การอนุรักษ์และฟื้นฟู ป่าไม้</p> <p>๓. การรณรงค์ให้ประชาชนและผู้ประกอบการสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมเกี่ยวกับการลดปริมาณขยะ</p> <p>๔. การจัดหาและเพิ่มความสามารถ ในการกำจัดขยะ</p> <p>๕. ส่งเสริมให้ อบท. มีระบบจัดการน้ำเสีย</p> <p>๖. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำทั้งในเขตชลประทานและนอกเขตชลประทาน</p> <p>๗. เพิ่มสิ่งก่อสร้างเพื่อลดการพังทลายของตลิ่งตามแม่น้ำลำคลองสายหลักของจังหวัด</p> <p>๘. พัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชนเมือง</p>
	๒. เพื่อใช้พลังงาน	๗. สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมัน	๙. รณรงค์ให้ประชาชนลดการ

	อย่างมี ประสิทธิภาพ	เชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อ ประชากร (ลิตร/คน) ๘. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้า ภาคครัวเรือนต่อประชากร (ล้านกิโลวัตต์/คน/ปี) ๙. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้า ในภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท) ๑๐. สัดส่วนปริมาณการใช้น้ำมัน เชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรม ต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)	ใช้ยานพาหนะส่วนตัว โดย เปลี่ยนมาใช้รถสาธารณะแทน ๑๐. รมรณรงค์ให้ประชาชน ประหยัดพลังงานไฟฟ้า ๑๑. รมรณรงค์ให้ประชาชน ประหยัดพลังงานไฟฟ้า ๑๒. รมรณรงค์ให้ผู้ประกอบการ ลดชั่วโมงการผลิตลงในบาง ช่วงเวลา
ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้าง ความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบัน หลักของชาติ และ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน	๑. เสริมสร้างความ มั่นคงเพื่อปกป้อง สถาบันหลักของชาติ	๑. จำนวนตำบลที่เข้าร่วม กิจกรรมเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจถึงความสำคัญ ของสถาบันหลักของชาติ (ตำบล)	๑. สร้างความรู้ความเข้าใจถึง ความสำคัญของสถาบันหลักของ ชาติให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบ ๒. ส่งเสริม พัฒนาอาชีพตาม แนวทางโครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ ๓. ส่งเสริมการเรียนรู้หลักการ ทรงงานและแนวทางพระราชดำริ
	๒. เป็นศูนย์บริหาร จัดการเครือข่าย ป้องกัน และแก้ไข ปัญหาด้านความ มั่นคงทุกมิติ	๒. จำนวนตำบลที่เข้าร่วม โครงการ/กิจกรรมเครือข่าย การป้องกันและแก้ไขปัญหา ทุกมิติ (ตำบล) ๓. จำนวนตำบลที่เข้าร่วม โครงการ/กิจกรรมเครือข่าย การป้องกันและแก้ไขปัญหา ทุกมิติ (ตำบล) (ต่อ)	๔. การป้องกันและแก้ไขปัญหายา เสพติด ๕. การป้องกันและแก้ไขปัญหา แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายและ การค้ามนุษย์ ๖. การป้องกันและแก้ไขปัญหา การบุกรุกทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๗. การป้องกันและแก้ไขปัญหา ภัยก่อการร้ายและอาชญากรรม ข้ามชาติ ๘. การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ๙. การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ภัยพิบัติ

			๑๐. การป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด ๑๑. ส่งเสริมและสร้างเครือข่าย
	๓. เสริมสร้างความปรองดองและความสมานฉันท์ในชาติ	๔. สร้างการรับรู้ที่ถูกต้อง (ตำบล) ๕. สร้างการมีส่วนร่วม (ตำบล)	๑๒. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุข ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยของประชาชน หรือนักเรียน นักศึกษา ในจังหวัด ๑๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกส่วนภาค

ยุทธศาสตร์ที่	เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ	๑. ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้รับการรับรองคุณภาพ HA (%) ๒. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (%) ๓. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า (%) ๔. ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%) ๕. จำนวนครั้งที่ให้บริการภาครัฐรัฐวิสาหกิจ และเอกชน เชียงรุ๊ก (ครั้ง) ๖. ร้อยละความสำเร็จของการเบิกจ่ายงบประมาณ (%) ๗. ร้อยละของภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บรายได้ ไม่รวมเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (%)	๑. เพิ่มขีดความสามารถการให้บริการภาครัฐ ๒. เพิ่มขีดความสามารถการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	๒. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาองค์กร	๘. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อประสิทธิภาพการพัฒนาองค์กร (%)	๓. การพัฒนาบุคลากร ๔. การปรับปรุงระบบสารสนเทศ ๕. การปรับปรุงวัฒนธรรมองค์กร ๖. การสร้างความโปร่งใสในองค์กร

รวม ๕ ยุทธศาสตร์	รวม ๑๕ เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	รวม ๔๖ ตัวชี้วัด	รวม ๖๑ กลยุทธ์
---------------------	---	------------------	----------------

สรุป

วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์รวม ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์

วิสัยทัศน์ :

โคราชเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่ภาวะนวัตกรรมใหม่ เกษตร อุตสาหกรรม ปอดคภัย

เป้าประสงค์รวม	๑) เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา	๒) เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	๓) เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการป้องกันและแก้ไขปัญหายภัยคุกคามและปกป้องสถาบันหลักของชาติ	๕) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
ประเด็นยุทธศาสตร์	๑) การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ	๒) ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่	๓) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน	๔) การเสริมสร้างการมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	๓ เป้าประสงค์	๔ เป้าประสงค์	๓ เป้าประสงค์	๓ เป้าประสงค์	๒ เป้าประสงค์
ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด	๑๕ ตัวชี้วัด	๑๐ ตัวชี้วัด	๕ ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด

กลยุทธ์	๑๔ กลยุทธ์	๑๖ กลยุทธ์	๑๒ กลยุทธ์	๑๓ กลยุทธ์	๖ กลยุทธ์
---------	------------	------------	------------	------------	-----------

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.วิสัยทัศน์

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา เป็นองค์กรหลักในการจัดบริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๒.พันธกิจ

ปฏิบัติภารกิจอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.๒๕๔๐ (และที่แก้ไขถึง ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๕๒) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ (และที่แก้ไขถึง ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ.๒๕๔๒) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ (และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ.๒๕๔๖)พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.เป้าหมายการพัฒนา

- ๓.๑ประชาชนมีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร
- ๓.๒ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการการศึกษาและคุณภาพและมาตรฐาน และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
- ๓.๓ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพ ด้านการเกษตร
- ๓.๔ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๓.๕ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข มีสุขภาพแข็งแรง
- ๓.๖ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน
- ๓.๗ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างเหมาะสม
- ๓.๘ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและนันทนาการอย่างเหมาะสม
- ๓.๙ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๓.๑๐องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีธรรมาภิบาลที่ดีขึ้น
- ๓.๑๑ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๓.๑๒สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.ยุทธศาสตร์การสานต่อแนวทางพระราชดำริ

แนวทางการพัฒนา

๑.ประสานและบริหารจัดการน้ำ ตามพระราชดำรัสของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี ๒๕๓๘ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ

๒. พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่ออุปโภคบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง

๓. พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาระบบการศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

๒. พัฒนาและเตรียมการบุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

๓. สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษาเป็นเครื่องมือของชุมชนและประชาชนทั่วไป

๔. ส่งเสริมให้ประชาชนได้เตรียมความพร้อมและตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในทุกด้าน

๕. ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตร

๑. พัฒนาปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม เกิดพันธุ์พืชใหม่ๆที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๒. ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานสากลโดยความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านการเกษตรอาสาสมัครการเกษตร

๔. ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร และเพิ่มช่องทางตลาด

๕. สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก ตามนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง

๖. ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

๑. ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชนคณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็ง

๒. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๓. ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๔. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

๕. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิต การจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๖. ดำเนินโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในทุกระดับ ให้มีคุณภาพและมาตรฐานโดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง
๓. ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพที่แข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและความต้องการของประชาชน
๒. ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง
๓. ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๔. ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณสุขปโภค และส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในการใช้และรักษาสาธารณสุขปโภคอย่างคุ้มค่า
๕. ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่งในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจร ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ กระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้น
๓. สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
๔. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬา และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๘. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้รองรับการปฏิบัติภารกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร
๓. สนับสนุนบุคลากรในสังกัด ให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน
๔. บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา
๕. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา
๖. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๙. ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่างๆ
๒. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการหน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย
๓. ส่งเสริม และสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชน และสถานที่สำคัญ โดยสร้างความอบอุ่นใจ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๔. สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้าน และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำตะคอง และป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์
๒. รณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ
๓. จัดทำระบบขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒. ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ ประชาสามัคคี สุขภาพดีถ้วนหน้า ไม่พึ่งพายุอาเสพติด เศรษฐกิจพอเพียง ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

เป้าประสงค์รวม

- ๑) เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดนครราชสีมา

- ๒) เพื่อพัฒนาสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- ๓) เพื่อเพิ่มพูนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม
- ๔) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคาม และปกป้องสถาบันหลักของชาติ

๕) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีสมรรถนะสูงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการแข่งขันเศรษฐกิจ
- ๒) ยกระดับสังคมให้เป็นเมืองน่าอยู่
- ๓) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน
- ๔) การเสริมสร้างความมั่นคงทุกมิติ เพื่อปกป้องสถาบันหลักของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ยุทธศาสตร์การสานต่อแนวทางพระราชดำริ

- ๑.๑ ประสานและบริหารการจัดการน้ำ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เมื่อปี ๒๕๓๘ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ
- ๑.๒ พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภค และบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและน้ำแล้ง
- ๑.๓ พัฒนาชุมชนและสังคมตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และให้เข้าใจเรื่องการใช้น้ำ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คุ้มค่า

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา

- ๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
- ๒.๒ พัฒนาและเตรียมบุคคลด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- ๒.๓ สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา เป็นเครื่องมือของชุมชนและประชาชนทั่วไป
- ๒.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนได้เตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ๒.๕ ส่งเสริมการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตร

- ๓.๑ พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพเพื่อเกษตรกรจะได้เพิ่มผลผลิต ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม โดยร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- ๓.๒ ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพ พัฒนาสินค้าOTOPให้มีมาตรฐานสากลโดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน
- ๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้นำด้านการเกษตร อาสาสมัครเกษตร

๓.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพนำเครื่องจักร และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและปริมาณสินค้าคุณภาพในท้องถิ่น ส่งเสริมการกระจายสินค้าไปสู่ทั้งภายในและต่างประเทศโดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๓.๕ สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงโดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๓.๖ ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภค เพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม

๔.๑ ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อเป็นผู้นำการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นที่มีคุณภาพ

๔.๒ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๔.๓ ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๔.๔ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น เพื่อเตรียมยกระดับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๔.๕ ดำเนินการสนับสนุน และประสานรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับเพื่อป้องกันและให้มีการปราบปรามและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๔.๖ ดำเนินการโครงการ อบรม-สัมมนาเพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนการแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน

๔.๗ ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี และสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม รวมทั้งจัดสร้างหอเกียรติยศ (Hall of Fame) เพื่อประกาศเกียรติคุณ ผู้มีคุณูปการ และสร้างชื่อเสียงให้แก่องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเมือ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

๕.๑ สนับสนุนการจัดตั้งกองทุน และเพิ่มสวัสดิการเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.)

๕.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในทุกระดับที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี ทัวถึงและทันเหตุการณ์ โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

๖.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

๖.๓ ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๖.๔ ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในด้านสาธารณสุขโรค และส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจในการใช้และรักษาสาธารณสุขโรคอย่างคุ้มค่า

๖.๕ ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่ง เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจร ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณี และกีฬา

๗.๑ พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น โคราช เพื่อการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๗.๒ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ โดยร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด หน่วยงานและส่วนราชการ ตลอดจนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๗.๓ สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

๗.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชน และจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ รวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬาสู่กีฬาอาชีพในระดับชาติและนานาชาติ

๘. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๘.๑ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้รองรับการปฏิรูปภารกิจหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งนี้รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนความรู้และ ทักษะคติในด้านต่างๆ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประชาคมอาเซียนและของประเทศต่างๆ ในโลก

๘.๒ นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร เพื่อให้บริการกับประชาชนให้สะดวก รวดเร็ว แม่นยำ โดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของประชาชนผู้รับบริการเป็นสำคัญ

๘.๓ สนับสนุนบุคลากรในสังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน และในการสื่อสารและร่วมมือกับประชาคมอาเซียน

๘.๔ บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนในจังหวัดนครราชสีมา

๘.๕ พัฒนาระบบการบริการและอำนวยความสะดวก แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วม

๘.๖ เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๙. ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๙.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติต่างๆ
- ๙.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย
- ๙.๓ ส่งเสริม และสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชน และสถานที่สำคัญ เพื่อสร้างความอบอุ่นใจ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๙.๔ สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้าน และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และอาสาสมัครอื่น ๆ เพื่อเป็นกำลังสนับสนุนเจ้าหน้าที่รัฐ และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจรในชุมชนหมู่บ้าน
- ๙.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๙.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการปรับปรุง การแก้ไขปัญหาการจราจร เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้รถใช้ถนน
- ๙.๗ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุการใช้อินน

๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๑๐.๑ ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ในการพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่ม น้ำลำคลอง และป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์
- ๑๐.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน ในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา มลพิษ/มลภาวะและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ท้องถิ่นทุกระดับ
- ๑๐.๓ ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำระบบกำจัดขยะรวม เพื่อจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบ

๒.๓. ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑.ยุทธศาสตร์การสานต่อแนวทางพระราชดำริ	๑.ร้อยละประชาชนเข้าร่วมโครงการ ๒.จำนวนโครงการ/กิจกรรม
๒.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา	๑.ร้อยละของเด็กเยาวชนเข้าร่วมโครงการ ๒.จำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน ๓.ร้อยละเด็กที่ได้รับประทานอาหารกลางวัน ๔.ร้อยละเด็กที่ได้รับประทานอาหารเสริมนม
๓.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านการเกษตร	๑.ร้อยละของประชาชนพึงพอใจ ๒.จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมอาชีพ ๓.จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการฝึกอาชีพ ๔.ร้อยละของเกษตรกรที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

๔.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม	๑. ร้อยละของผู้พิการที่ได้รับการดูแลและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ๒. ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแลและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ๓. ร้อยละของผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงจากรัฐ
๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาสาธารณสุข	๑. ร้อยละประชาชนเข้าร่วมโครงการ ๒. ร้อยละจำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาชุมชนด้านสาธารณสุข ๓. ร้อยละของการลดลงของโรคระบาดและไข้เลือดออก ๔. ร้อยละของปัญหาเสพติดลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
๖.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ร้อยละระยะทางของถนนที่ได้มาตรฐาน ๒. ร้อยละของประชาชนเดินทางสะดวก ๓. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง ๔. ร้อยละของครัวเรือนมีน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค ๕. ร้อยละของสิ่งปลูกสร้าง ๖. ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้
๗.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา	๑. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการ ๒. ร้อยละจำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น ๓. ร้อยละจำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมการกีฬา ๔. ร้อยละจำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
๘.ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. ร้อยละของประชาชนพึงพอใจต่อการดำเนินงานในการพัฒนาท้องถิ่น ๒. ร้อยละจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาตนเอง ๓. ร้อยละของความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรและการให้บริการ

<p>๙.ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความสงบและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>	<p>๑. ร้อยละของการลดลงของอุบัติเหตุ ๒. ร้อยละจำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาด้านการรักษาความสงบและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓. ร้อยละของผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึงจากรัฐ</p>
<p>๑๐.ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑. ร้อยละจำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ๓. ร้อยละจำนวนการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ๔. ร้อยละ</p>

๒.๔.นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

คณะผู้บริหารจะยึดหลักการทำงานเป็นทีม และดำเนินงานโดยมีวิสัยทัศน์ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองและและบริหารราชการ

การพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พ.ศ.๒๕๕๐ ที่ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่ท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การเงิน การคลัง การบริหารงานบุคคล ดังนั้นจึงมีความเป็นที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอด จนการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกของพนักงาน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเกิดความพึงพอใจดังนี้

๑.๑ พัฒนาการองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ที่มีหลักการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และเป็นหน่วยบริการสังคมที่ดีมีมาตรฐานด้วยการส่งเสริมสร้างความร่วมมือ ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับแก่สมาชิกสภาท้องถิ่นข้าราชการพนักงานและลูกจ้างซึ่ง เป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญของตำบลคลองเมืองพร้อมทั้งส่งเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่ดีมีมาตรฐาน สร้างความสะดวกลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สร้างบุคลากรให้มีคุณภาพและมีจิตสำนึกในการให้บริการเพื่อรองรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรชุมชนและคณะกรรมการชุมชน ดำเนินกิจกรรม และโครงการต่าง ๆ โดยชุมชนและเพื่อชุมชน รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อพัฒนาระดับการขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางของตำบลน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๑.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงาน ทั้งภาครัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ และพื้นที่อื่นๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน

๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บและพัฒนารายได้ ให้มีความทั่วถึง เป็นธรรม รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่เริ่มกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ โปร่งใสและปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

๑.๕ ปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ เพื่อรองรับการให้บริการแก่ประชาชน ในการติดต่อกันต่างๆ เป็นศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ศูนย์กลางการเรียนรู้ระดับตำบล

๒. นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

พัฒนาศักยภาพของประชาชนในตำบล ทั้งในด้านการศึกษา สาธารณสุข และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนี้

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกแก่การดำเนินงานด้านสวัสดิการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือและได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาและสันทนาการ เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน ให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬา เพื่อก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี และปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อการกีฬา

๒.๔ ป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดให้หมดไปจากพื้นที่ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหาอย่างใกล้ชิดเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่เยาวชน และสถาบันครอบครัว

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับทิศทางของการสร้าง สุขภาวะแบบองค์รวมและการสร้างสังคมที่ดีมีสุข มีความเป็นชุมชนน่าอยู่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นตลอดเวลา

๓. นโยบายการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการปฏิรูปการศึกษาเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้ อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบ เศรษฐกิจฐานความรู้ให้ประชาชนทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และฝึกอบรมได้ตลอดชีวิตและมี ปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานและสร้างรายได้และนำพาท้องถิ่นให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาสังคม โดยยึดหลักการศึกษารสร้างชาติสร้างคนและสร้างงานตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนส่งเสริมพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนให้ได้มาตรฐาน เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเที่ยงธรรมในการบริหารจัดการศึกษาทุกประเภท

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาที่ทันสมัย ทันโลกทันเหตุการณ์ รองรับการแข่งขันเข้าสู่ประชาคม อาเซียน (AEC) และประชาคมโลก

๓.๓ สนับสนุน ส่งเสริม รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ ให้เกิดความภาคภูมิใจ และเป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่

๓.๔ ส่งเสริมพัฒนาการศึกษาตามอัธยาศัย อินเทอร์เน็ตตำบลเพื่อการเรียนรู้การเป็นเก่ง ดี มีความสุขรู้จักการปรับตนเองในกระแสโลกาภิวัตน์ได้อย่างสมดุล แยกแยะ และรู้เท่าทัน

๓.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บิดา/มารดา และครูได้มีความรู้ ความเข้าใจ แสวงหาและสร้างระบบคัด กรองเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ชัดเจนตั้งแต่ปฐมวัย เพื่อพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ และให้ความร่วมมือใน การค้นหา พัฒนา และติดตามผลความก้าวหน้าของเด็กสร้างองค์ความรู้เรื่องวิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ มีความสามารถพิเศษ

๓.๖ สนับสนุนร่วมมือกับภาคส่วนราชการและองค์กรชุมชน จัดบริการและสวัสดิการเฉพาะสำหรับเด็กที่ผ่านการคัดกรองเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษและมีการพิจารณางบประมาณในการจัดบริการระหว่าง บิดา/มารดา หรือผู้อำนวยการปกครอง และรัฐอย่างเป็นธรรม

๓.๗ ส่งเสริมให้สถานศึกษามีเครือข่ายกับหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต เพื่อป้องกันและช่วยเหลือเด็กกลุ่มเสี่ยงได้ทันท่วงที

๔. นโยบายพัฒนาสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

การสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านสุขภาพ ตามแนวทางของกฎหมายสุขภาพแห่งชาติช่วยบรรณงค์ให้เกิดการ พัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางด้านสุขภาพอนามัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อ สุขภาพ ดังนี้

๔.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ แข็งแรง และมี สุขภาพจิตที่ดี การดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยประชาชนเพื่อประชาชน

๔.๒ ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน และการบริหาร สาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เป็นธรรม

๔.๓ สนับสนุนการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ ที่อันตรายต่อคนและสัตว์โดยการสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมและดูแลรักษาอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุนงานสุขภาพอนามัย และการจัดการสุขภาวะภาคประชาชน โดยผ่านกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

๔.๕ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมที่สอดคล้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๔.๖ สนับสนุนการพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และระบบการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน ให้ชุมชนมีบทบาทในการเฝ้าระวังปัญหาของประชาชนและมีจิตสำนึกในการช่วยเหลือและคุ้มครอง สนับสนุนการมีเครือข่ายช่วยเหลือฉุกเฉินในชุมชนพัฒนาประสิทธิภาพการช่วยเหลือและคุ้มครอง เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการในการป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู และพัฒนาอย่างสะดวกในลักษณะสหวิชาชีพ และให้บริการในเชิงรุก

๕. นโยบายพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ซึ่งเกิดความถดถอยทางเศรษฐกิจ การส่งเสริม การพัฒนาทางเศรษฐกิจภายในท้องถิ่นเป็นการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพของกลุ่มให้มีความ แข็งแรงและยั่งยืน ดังนี้

๕.๑ สนับสนุนส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เติบโตและเข้มแข็งเพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมของท้องถิ่นและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนากระบวนการสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชน ขยายเครือข่าย โดยจัดหาแหล่งรองรับสินค้าหรือตลาดส่งออกสินค้าของกลุ่มอาชีพ

๕.๒ สนับสนุน ส่งเสริมด้านการเกษตร กระบวนการเรียนรู้ภาคการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร ควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการใช้เกษตรผสมผสาน

๕.๓ สร้างรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน ส่งเสริม สนับสนุน ขยายเครือข่าย เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการในพื้นที่

๕.๔ ส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๖. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พัฒนาโครงสร้างและสภาพแวดล้อมของตำบลเพื่อส่งเสริมศักยภาพเศรษฐกิจและการพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชนและเป็นการวางรากฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเป็นศูนย์กลางในการให้บริการดังนี้

๖.๑ พัฒนาระบบการ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณูปโภคต่าง ๆ การคมนาคม การขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ การประปา ให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครัวเรือน

๖.๒ เสริมสร้างมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขังในชุมชน ให้มีและบำรุงระบายน้ำ โดยการก่อสร้างและปรับปรุงท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำรวมถึงระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขังอย่างเป็นระบบ

๖.๓ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับประชาชนได้อุปโภค บริโภค แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร โดยการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าและจัดหาแหล่งน้ำใหม่ตามความเหมาะสม

๗. นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการดำรงชีวิตเพื่อ เอื้ออำนวยต่อ ความสมดุลของระบบนิเวศวิทยาเพื่อยกระดับคุณภาพและสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็น การพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนี้

๗.๑ อนุรักษ์ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกสาธารณะทางด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน และชุมชน

๗.๒ สนับสนุน ส่งเสริมให้ชุมชนมุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน และ สถานที่ต่างๆ ในตำบลให้เป็นตำบลน่าอยู่

๗.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการเฝ้าระวัง และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมและกำจัดมลภาวะที่ มีผลต่อสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชน

๗.๔ ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการจัดทำโครงการและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่มุ่งไปสู่การลดสภาวะโลกร้อน

๘. นโยบายด้านการพัฒนาเด็ก และเยาวชน

สังคมชนบทไทยเป็นสังคมที่หล่อหลอมเด็กไทยในเชิงการกำหนดคุณค่าการเป็นผู้สืบทอดทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การเติบโตขึ้นเพื่อการเป็นเยาวชนที่ดี เด็กเป็นเสมือนดวงตาดวงใจของพ่อแม่ เป็น สมาชิกในชุมชนจุดประกายสติปัญญาที่ช่วยกันดูแลเอาใจใส่ปกป้องคุ้มครองอย่างเต็มที่ เกิดคุณค่า สร้าง คุณภาพ คุณลักษณะของเด็กให้เป็นคนดีที่มีจิตใจอ่อนโยน ยิ้มง่าย เป็นมิตรมีน้ำใจ มีความเอื้อเพื่อ รู้จักสัมมา การวาระ วางตนให้เหมาะสม รู้จักประมาณตน ดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เคารพตนเองและผู้อื่น ดังนี้

๘.๑ พัฒนาส่งเสริมให้มีความมั่นใจในตนเองแบบสากลแต่มีสัมมาการวาระ อ่อนน้อมถ่อมตนแบบ วัฒนธรรมไทย มีน้ำใจ ใฝ่สันติ รักความยุติธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตเอื้อเพื่อเผื่อแผ่ เป็นมิตรกับทุกคน รัก ธรรมชาติ

๘.๒ สร้างเสริมให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย การดำรงรักษา ศิลปะ วัฒนธรรม ชนบทธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ใฝ่ศึกษาหาความรู้ มีความสามารถในการใช้ทักษะ ภาษาอังกฤษภาษาคอมพิวเตอร์ และวัฒนธรรมที่หลากหลาย

๘.๓ สร้างเสริมให้รู้จักสิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ จิตสำนึกสาธารณะในการเมืองระบอบ ประชาธิปไตย

๘.๔ สร้างเสริมการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง การรู้จักพึ่งตนเองได้ การเป็นผู้มีความอดทน สู้งาน รู้จักประหยัด อดออม มีทักษะการจัดการ และการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๕ สร้างเสริมการรู้จักคุณค่าของตนเอง ยอมรับในความแตกต่างแห่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ให้ยั่งยืนและเกิดประโยชน์สุขแก่ทุกฝ่าย

๘.๖ สร้างเสริมการมีทักษะชีวิตในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีภูมิด้านทานของจิตใจที่เข้มแข็ง จนสามารถปฏิเสธภัยอันตรายต่าง ๆ ที่กระตุ้นยั่วให้หลงผิดได้

๘.๗ สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมกีฬา ดนตรี ศิลปะ ภาษาศาสตร์ ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งใน ระดับชุมชน ระดับชาติ และนานาชาติ

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง มีลักษณะที่ตั้งส่วนใหญ่เป็นชุมชนชนบท ที่มีประชาชนอาศัยอยู่เป็นกลุ่มตามแนวถนนเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากประชาชนในพื้นที่จะปฏิบัติงานในเมือง และมีที่พักอาศัยอยู่ในเขตตำบล คาดว่าจะมีสัดส่วนการขยายตัวของชุมชนจะมากขึ้น และจะมีปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา จึงได้ริเริ่มกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในการดำรงชีวิตและให้บริการอื่น ๆ และกำหนดนโยบายเริ่มต้นให้ชุมชนสงบสุขน่าอยู่ โดยเฉพาะปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านขยะมูลฝอยรวมตลอดถึงการส่งเสริมการศึกษา ให้คนมีความรู้มีคุณภาพ และให้ชุมชน

ชนน่าอยู่อาศัย โดยกระบวนการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่ดี

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. ๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามแนวทางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ที่ผ่านมานั้นการสร้างเสริมความเจริญให้ท้องถิ่น ทั้งในด้านความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ด้วยการกระจายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะ ถนน ไฟฟ้า ท่อระบายน้ำ และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาสัดส่วนในด้านการพัฒนาเน้นด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าด้านคุณภาพชีวิตก็ตาม แต่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนภายในท้องถิ่น

จากผลการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ได้สร้างความเจริญเติบโต และความสะดวกรสบายในการบริการสาธารณะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ สังเกตได้จากการสอบถามจากประชาชนภายในท้องถิ่น และการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนซึ่งแนวทางพัฒนาขั้นต่อไปควรที่จะกำหนดสัดส่วนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต และด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่กันในสัดส่วนที่เหมาะสม

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง มีลักษณะที่ตั้งส่วนใหญ่เป็นชุมชนชนบทที่มีประชาชนอาศัยอยู่เป็นกลุ่มตามแนวถนนเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากประชาชนในพื้นที่จะปฏิบัติงานในเมือง และมีที่พักอาศัยอยู่ในเขตตำบล คาดว่าจะมีสัดส่วนการขยายตัวของชุมชนจะมากขึ้น และจะมีปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา จึงได้ริเริ่มกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในการดำรงชีวิตและให้บริการอื่น ๆ และกำหนดนโยบายเริ่มต้นให้ชุมชนสงบสุขน่าอยู่ โดยเฉพาะปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านขยะมูลฝอยรวมตลอดถึงการส่งเสริมการศึกษา ให้คนมีความรู้มีคุณภาพ และให้ชุมชนน่าอยู่อาศัย โดยกระบวนการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองร่วมกับคณะทำงานโครงการบูรณาการชุมชนระดับตำบล ได้ดำเนินการจัดทำประชาคมเพื่อจัดทำแผนบูรณาการชุมชนระดับตำบล โดยได้แบ่งกลุ่มวิเคราะห์ปัญหา ๑๐ ด้านด้วยกัน คือ

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
-------	------------------

๑. ยุทธศาสตร์การสานต่อแนว ทางพระราชดำริ	๑. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาอาชีพ ๒. ประชาชนยังมีค่านิยมในการทำเกษตรแบบดั้งเดิม ไม่เข้าใจเข้าถึงในการพัฒนาด้านแนวทางพระราชดำริ
--	---

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา การศึกษา	๑. บุคลากรทางการศึกษาไม่พอเพียง ๒. ขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ครุภัณฑ์การ ศึกษาที่มีคุณภาพ ๒. ค่านิยมผู้ปกครองส่งบุตรหลานไปเรียนโรงเรียนที่มี ชื่อเสียง ๓. สภาพเศรษฐกิจปัจจุบันส่งผลต่อการศึกษาของเยาวชน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการเกษตร	๑. ปัญหาความยากจน ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ๒. การใช้สารเคมีในกระบวนการผลิต ส่งผลต่อคุณภาพ ชีวิตของประชาชน ๓. ต้นทุนการผลิตสูง แต่ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ทำให้รายได้ไม่พอเพียง ๔. ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกร ๕. ขาดเครื่องมือที่ทันสมัยในการประกอบอาชีพ ๖. ปัญหาพื้นที่การเกษตรจากภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง ๗. เส้นทางขนส่งสินค้าชำรุด เสียหาย ทำให้การขนส่ง สินค้าล่าช้า ล้นเปลืองค่าใช้จ่าย
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการ	๑. ปัญหาขาดเสถียรภาพในพื้นที่

พัฒนาสังคม	๒.ปัญหาครอบครัว สังคมไม่เข้มแข็ง ๓.การดูแลคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุจากรัฐยังไม่ทั่วถึง
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข	๑.ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ๒.ขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ๓.พื้นที่สูงเสี่ยงมีโรคระบาดโรคติดต่อ ๔.ประชาชนในชุมชนขาดความเข้าใจหลักสุขภาพ ๕.ชุมชนขาดจิตสำนึกในการดูแลความสะอาดของชุมชนทำให้เกิดเป็นแหล่งเพาะเชื้อไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี ๖.ประชาชนไม่เข้าร่วมโครงการคัดกรองโรค ๗.มีปัญหาครอบครัวทำให้เกิดปัญหายาเสพติด

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.ถนนชำรุดเสียหาย เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ๒.ถนนไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากเป็นถนนลูกรังและแคบไม่มีไหล่ทาง ๓.ขาดงบประมาณในการขยายไฟฟ้า ๔.น้ำสำหรับอุปโภค-บริโภคไม่พอเพียงพอ ๕.ไฟฟ้าสาธารณะไม่พอเพียง ๖.ระบบเสียงตามสายใช้งานไม่ได้
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา การท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา	๑.ขาดพื้นที่ในการเล่นกีฬา ๒.ขาดอุปกรณ์ในการเล่นกีฬา ๓.ขาดผู้มีความสามารถเฉพาะด้านในการให้คำแนะนำ ๔.ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ๕.ขาดการส่งเสริมหรือพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๘. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหาร จัด การบ้านเมืองที่ดี	๑.ประชาชนไม่ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ๒.การประชาสัมพันธ์ของภาครัฐ การให้บริการประชาชน

	<p>ยังไม่ทั่วถึง ขาดการบริการเชิงรุก</p> <p>๓.ขาดสื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ครุภัณฑ์การศึกษาที่มีคุณภาพ</p> <p>๓.มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาความต้องการของประชาชน</p>
<p>๙. ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p>	<p>๑.ไม่มีการติดป้ายไฟสัญญาณเตือนทางแยก</p> <p>๒.ไม่มีการก่อสร้างเนินลูกระนาด</p> <p>๓.มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา</p> <p>๔.ประชาชนไม่มีจิตสำนึกในการใช้เส้นทางสัญจร</p> <p>๕.ถนนชำรุดเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุภัยต่อทรัพย์สิน</p>

ปัญหา	สภาพปัญหา/สาเหตุ
<p>๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑.ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม</p> <p>๒.ปัญหาผักตบชวา วัชพืช</p> <p>๓.สภาพคลองตันเขิน</p> <p>๔.ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะ</p>

ที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้หลัก SWOT Analysis และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยใช้วิธีการ Rating Soales มีเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการจัดลำดับความสำคัญปริมาณปัญหา ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์ ความร้ายแรงและความเร่งด่วน โดยเฉพาะปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านเศรษฐกิจชุมชน ปัญหาการศึกษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ปัญหาสุขภาพของประชาชน ปัญหาอาเสพติด ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ตามลำดับ โดยมีเป้าหมายวัตถุประสงค์ต้องการให้ **“ประชาชนอยู่อย่างพอเพียง มีความสุข ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี”**

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพ การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- องค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

- มีสถานศึกษา ๗ แห่ง สามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ พร้อมทั้งโรงเรียนขยายโอกาส ๑ แห่ง และ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

อีก ๕ แห่ง

- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ

ได้แก่ ข้าว อ้อย เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ

- มีการประสานความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ
- ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- เทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบล มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีประเพณีวัฒนธรรมที่สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่โดดเด่นของชุมชนและเป็นที่ยึดถืออย่างแพร่หลาย
- มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น การออมเงินสัจจะ ธนาคารข้าว ฯลฯ
- มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กองทุนเงินสาธารณสุขมูลฐานชุมชน
- ผู้นำชุมชนหมู่บ้านมีความสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมกันใน

การปกครองและบริหาร การพัฒนา

- มีการประสานร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในอื่นๆในพื้นที่

(๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- การคมนาคมไม่สะดวก สภาพถนนบางเส้นทางเป็นดินและลูกรัง ใช้การไม่ได้ในฤดูฝน

- ขาดระบบการจัดการด้านผังเมือง การกำหนดเขตในการก่อสร้างอาคาร
- เป็นสังคมชุมชนชนบทไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจ

ของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

- ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

- ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นชุมชนที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ข้าวของราคาแพงเพราะต้องนำมาจากแหล่งอื่นหรือในเมืองใหญ่ จึงมีการบวกราคาค่าขนส่งเข้าไปอีกเช่นน้ำมัน เสื้อผ้า นุ่งห่ม ฯลฯ
- ขาดสถานศึกษาระดับฝึกออาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอกฤดูกาล
- ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านเช่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ ประกอบกับเครื่องมือไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณจำกัด
- ไม่มีแหล่งเงินทุนต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ ประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ เนื่องจากอยู่ห่างไกล
- มีการย้าย อพยพไปทำงานในเมือง เป็นเหตุแห่งการอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๓) โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดนครราชสีมา สามารถสนับสนุนงบประมาณให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- พื้นที่ทำการเกษตรอยู่ในพื้นที่ชลประทาน เหมาะสมแก่การเพาะปลูกข้าว
- ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูประบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
- รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น

(๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

- ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบาย ท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล
- พื้นที่ความรับผิดชอบบริเวณกว้าง งบประมาณในการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานมีอย่างจำกัด จึงไม่ทั่วถึง
- งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน

- กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน

- การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

- การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้

ยากมาก

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๖๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๘๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากงบประมาณที่มีจำกัด การแก้ปัญหาคือ บริหารงบประมาณที่มีอย่างจำกัดโดยการเกลี้ยงบประมาณให้ทุกหมู่บ้านอย่างเท่าเทียมกัน และจัดลำดับความสำคัญกับถนนสายหลักที่ประชาชนใช้ร่วมกัน และปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเพื่อให้ใช้งานได้ปกติ

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๓) การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบประปาหมู่บ้านทั้งหมด ๘ แห่ง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองรับผิดชอบกำกับดูแล โดยกิจการประปาให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกิจการประปาของแต่ละแห่งในการดูแล ปัญหาที่พบคือ ปัญหาเรื่องงบประมาณในการจัดเก็บไม่พอกับการบริหารจัดการเนื่องจากค่าหน่วยประปาที่ถูก จัดเก็บไม่พอจ่ายค่าไฟฟ้า และการจัดทำน้ำประปาไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร และปัญหาขาดน้ำดิบในการทำประปาในช่วงฤดูแล้ง

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๙๐ เช่น ข้าว ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร และมีรายได้จากสัตว์เลี้ยงไม่มาก ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ชุมชนในเขตเทศบาลบางชุมชนส่วนมากมีอาชีพค้าขาย มีห้างร้าน ร้านค้า ทำให้มีรายได้มากจากการค้าขาย ซึ่งภาวะเศรษฐกิจของเทศบาลจึงไม่เท่ากัน แต่ปัญหาก็คือ

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา

รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ร้อยละ ๗๕ ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรบางส่วนในที่มีน้ำท่วมเป็นประจำ บางพื้นที่ภาวะฝนทิ้งช่วง มีพื้นที่ในการทำการเกษตรน้อย การขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นมาก เริ่มเกิดเป็นชุมชนแออัดและส่งผลกระทบต่อสุขภาพแวดล้อม เช่น ปริมาณการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่รางระบายน้ำมีมากขึ้น เกิดปัญหาการร้องเรียนมายังองค์การบริหารส่วนตำบล การแก้ปัญหาคือองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ลงพื้นที่แก้ไขปัญหาในทุกครั้ง รวมทั้งได้จัดโครงการทำความสะอาดท่อและรางระบายน้ำในชุมชน โดยการจ้างแรงงานในชุมชน ผลที่ได้ปัญหาการระบายน้ำลดลง ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมมากขึ้น และทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขปัญหาโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อดุหนุณกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไร่รับจ้างทำงานนอกพื้นที่รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้เทศบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๘๐ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี

ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) ประชากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาคือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน พยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วม และรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน แอโรบิคแดนส์ งานประเพณี เป็นต้น

ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรคลองเมืองได้แจ้งให้กับเทศบาลทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมือง มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(๔) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ของเทศบาลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษปัญหา คือเมื่อฤดูฝนหลากน้ำจำนวนมากอาจทำให้เกิดน้ำท่วมได้และเสียหายต่อพื้นที่ทำการเกษตร และเมื่อเข้าสู่ฤดูแล้งไม่มีน้ำเพียงพอสำหรับการเกษตรและเลี้ยงสัตว์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในการแก้ไขปัญหาการแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองจัดสรรงบประมาณในการขุดลอกแหล่งน้ำต่างๆและขอรับงบประมาณจากหน่วยงานที่มีศักยภาพมากกว่าเพื่อมาดำเนินการให้

(๕) ด้านการเมือง – การบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองประชาชนให้ความร่วมมือกับต่างๆเช่นด้านการเลือกตั้ง การประชุมประชาคมท้องถิ่นในการจัดทำแผนพัฒนาจากผลการประชุมทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองจัดขึ้นมีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ และมี

ส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรม ศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงาน อสม. และผู้นำหมู่บ้าน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัด ด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานที่จำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนใน ด้านบริการ

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเมืองนั้น ได้ทำการ ประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวัง และ แนวโน้ม อนาคต
๑.ด้านแนวแนวทาง พระราชดำริ	๑) ขาดบุคลากรที่มี ความรู้ความสามารถใน การพัฒนาอาชีพ	- เพิ่มบุคลากรที่มี ความรู้ ความสามารถการ พัฒนาอาชีพ	- ในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบล คลองเมือง	- ประชาชนมีถิ่น ที่ใช้ในการสัญจร ไปมาได้อย่าง สะดวก รวดเร็ว และ ปลอดภัย
	๒) ประชาชนยังมีค่านิยม ในการทำเกษตรแบบ ดั้งเดิมไม่เข้าใจเข้าถึงใน การพัฒนาด้านแนวทาง พระราชดำริ	ส่งเสริมรณรงค์ให้ ประชาชนหันมา ทำเกษตรตาม แนวพระราชดำริ	เกษตรกรตำบล คลองเมือง	- เกษตรกรหันมา ทำเกษตรตามแนว พระราชดำริ

ด้าน	สถานการณ์สภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้ม อนาคต
------	---	-----------------------------------	-----------------------------------	------------------------------------

		ความต้องการ		
๒.ด้านการศึกษา	๑)บุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ ๒) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐานและขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน ๓)สภาพเศรษฐกิจมีผลต่อการศึกษาของเยาวชน ๔.ค่านิยมของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานไปเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	-บุคลากรในสถานศึกษา -สังคมในชุมชน -การมีรายได้ของประชาชน -ผู้ปกครอง	-บุคลากรในสถานศึกษา - เด็กนักเรียนในเขตเทศบาล -ผู้ปกครองเยาวชนในเขตตำบลคลองเมือง -ผู้ปกครองในเขตตำบลคลองเมือง	-เพิ่มบุคลากรให้พอเพียงต่อการศึกษาในพื้นที่ - มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน -มีการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน -ผู้ปกครองมีค่านิยมใหม่ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนหนังสือ

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
-----	--	--------------------------------------	-------------------------------	----------------------------

<p>๓. ด้าน การเกษตร</p>	<p>๑) ขาดการรวมกลุ่มผลิต สินค้าที่เข้มแข็ง</p> <p>๒) ขาดแหล่งเงินลงทุน ในการทำกิจการและ ประกอบอาชีพ</p> <p>๓) ประชาชนขาด สถานที่จำหน่ายสินค้า</p> <p>๔) ผลผลิตทาง การเกษตรราคาตกต่ำ ระยะทางในการขนส่ง ผลผลิตไกลจากแหล่งรับ ซื้อ</p> <p>๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพ สูงขาดแคลนการจ้างงาน</p> <p>๖) ขาดความรู้ความ เข้าใจเกษตรทฤษฎีใหม่</p>	<p>- การเข้มแข็ง ของกลุ่ม</p> <p>- การลงทุน</p> <p>- ความเข้มแข็ง ของชุมชน</p> <p>- ความเข้มแข็ง ของชุมชน</p> <p>- ความเข้มแข็ง ของชุมชน</p> <p>- การทำ การเกษตร</p>	<p>- ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบล</p> <p>- ประชาชนในเขต เทศบาล</p> <p>- ร้านค้าแผงลอย</p> <p>- เกษตรกรในพื้นที่</p> <p>- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง</p> <p>- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง</p> <p>- การทำการเกษตร</p>	<p>- ประชาชน สามารถรวมกลุ่ม อย่างมี ประสิทธิภาพ เข้มแข็งสามารถ ดำเนินการได้เอง โดยไม่พึ่งหน่วยงาน ราชการ</p> <p>- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ</p> <p>- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า</p> <p>- ผลผลิตมีราคา สูงขึ้น</p> <p>- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการจ้าง งานมากขึ้น</p> <p>- ประชาชนมี ความรู้เข้าใจเกษตร ทฤษฎีใหม่</p>
-----------------------------	--	--	---	--

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้ม อนาคต
------	--	-----------------------------------	-----------------------------------	------------------------------------

		ความต้องการ		
๓.ด้านการเกษตร	๑) คลองส่งน้ำตื้นเขิน	- การทำ การเกษตร	- เกษตรกร	- ขุดลอกคลอง หนอง บึงที่ตื้นเขิน ให้มีน้ำใช้ตลอดทั้ง ปี
	๒) น้ำไม่พอเพียงทำ การเกษตร	- การทำ การเกษตร	- เกษตรกร	- ปลุกพืชที่ใช้ น้ำน้อย และงดการทำ นาปล้าง
	๓)ขาดความรู้ความ เข้าใจเกษตรทฤษฎีใหม่	เกษตรกร	- เกษตรกร	-เกษตรกรหันมาปลูก พืชตามทฤษฎีใหม่

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
-----	--	--	-----------------------------------	--------------------------------

๔.ด้านการพัฒนาสังคม	๑) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก	- สังคมในชุมชน	- เด็กและคนชรา	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๒) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต	- สังคมในชุมชน	- ผู้พิการ	- ผู้พิการได้รับการดูแล

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโนมนาคต
-----	--	--------------------------------------	-------------------------------	--------------------------

<p>๕.ด้านการพัฒนาสาธารณสุข</p>	<p>๑) ประชาชนอายุตั้งแต่ ๔๐ ปี ขึ้นไปไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี</p> <p>๒) ประชาชนร้อยละ ๔๐ สูบบุหรี่ และดื่มสุรา เป็นประจำ</p>		<p>- ประชาชนที่อายุ ๔๐ ขึ้นไป</p> <p>- ประชาชนที่สูบบุหรี่</p>	<p>- ประชาชนที่อายุ ๔๐ ขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี</p> <p>- ประชาชนสามารถเลิกสูบบุหรี่และเลิกสุราได้</p>
--------------------------------	---	--	--	---

<p>दान</p>	<p>สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ</p>	<p>พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต</p>
------------	---	---	--------------------------------------	-----------------------------------

<p>๖.ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน</p>	<p>๑) พื้นที่รับผิดชอบมีขนาด ที่กว้าง หมู่บ้านชุมชนอยู่ ห่างไกลกัน ถนนมีจำนวน มากสายการคมนาคมไม่ สะดวก งบประมาณไม่ เพียงพอต่อการก่อสร้าง ถนน</p> <p>๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทาง และที่สาธารณะยังไม่ สามารถดำเนินการ ครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด</p> <p>๓) ชุมชนขยายมากขึ้น ระบบระบายน้ำยังไม่ เพียงพอ เกิดการอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อความ รำคาญ</p>	<p>- ถนน คสล. ถนน ที่มีการคมนาคม สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย</p> <p>- ไฟฟ้า</p> <p>- รางระบายน้ำ</p>	<p>- ในเขตองค์การ บริหารส่วนตำบล คลองเมือง</p> <p>- ไขชุมชนหมู่บ้าน</p> <p>- พื้นที่ในเขตชุมชน หมู่บ้านในเขต รับผิดชอบของ องค์การบริหาร ส่วนตำบล</p>	<p>- ประชาชนมีถนนที่ ใช้ในการสัญจรไปมา ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และ ปลอดภัย</p> <p>- ชุมชนมีแสงสว่าง เพียงพอประชาชน ได้รับความสะดวกใน การสัญจรไปมาและ ป้องกันการเกิด อาชญากรรมได้</p> <p>- มีรางระบายน้ำ สามารถระบายน้ำได้ สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ ส่งกลิ่นเหม็นก่อ ความรำคาญ</p>
--	---	---	--	--

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
-----	--	--	-----------------------------------	--------------------------------

<p>๗. ด้านการ พัฒนาการ ท่องเที่ยว ศาสนา- วัฒนธรรม ประเพณี และกา กีฬา</p>	<p>๑) ขาดการรวมกลุ่มผลิต สินค้าที่เข้มแข็ง</p> <p>๒) ขาดแหล่งเงินลงทุน ในการทำกิจการและ ประกอบอาชีพ</p> <p>๓) ประชาชนขาด สถานที่จำหน่ายสินค้า</p> <p>๔) ผลผลิตทาง การเกษตรราคาตกต่ำ ระยะทางในการขนส่ง ผลผลิตไกลจากแหล่งรับ ซื้อ</p> <p>๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพ สูงขาดแคลนการจ้างงาน</p>	<p>- การเข้มแข็ง ของกลุ่ม</p> <p>- การลงทุน</p> <p>- ความเข้มแข็ง ของชุมชน</p>	<p>- ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วน ตำบล</p> <p>- ประชาชนในเขต เทศบาล</p> <p>- ร้านค้าแผงลอย</p> <p>- เกษตรกรในพื้นที่</p> <p>- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง</p>	<p>- ประชาชน สามารถรวมกลุ่ม อย่างมี ประสิทธิภาพ เข้มแข็งสามารถ ดำเนินการได้เอง โดยไม่พึ่งหน่วยงาน ราชการ</p> <p>- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ</p> <p>- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า</p> <p>- ผลผลิตมีราคา สูงขึ้น</p> <p>- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการจ้าง งานมากขึ้น</p>
--	--	--	--	--

<p>दान</p>	<p>สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ</p>	<p>พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ความคาดหวังและ แนวโน้ม อนาคต</p>
------------	---	--	---	---

๘.การบริหาร จัดการบ้านเมือง ที่ดี	๑) การส่งเสริมการ บริการ ประชาชนไม่ สามารถเข้าสู่ข้อมูล ข่าวสารอย่างทั่วถึง	- บุคลากรของ องค์การบริหาร ส่วนตำบล	- บุคลากรของ องค์การบริหารส่วน ตำบลและประชาชน ในพื้นที่	- ประชาชน สามารถเข้าสู่ข้อมูล ข่าวสารจากทาง ราชการอย่างทั่วถึง
	๒) บุคลากรไม่มี ประสบการณ์ในการ ทำงาน	- บุคลากรของ องค์การบริหาร ส่วนตำบล	-บุคลากรของ องค์การบริหารส่วน ตำบล	-ฝึกอบรม เพื่อ สร้างประสบการณ์ การทำงานใน ตำแหน่งหน้าที่
	๓) ประชาชนขาดการมี ส่วนร่วมกับหน่วยงาน ราชการ	- ประชาชน	-ประชาชน	-ประชาชนมีส่วน ร่วมกับส่วนราชการ เพื่อการพัฒนา

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มน อนาคต
-----	--	--	-----------------------------------	-------------------------------------

๙.ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑) ไม่มีการติดป้ายไฟสัญญาณเตือนทางแยก	- ถนนในตำบลคลองเมือง	- ถนนในตำบลคลองเมือง	- มีการติดตั้งป้ายไฟสัญญาณเตือนทั่วถึง
	๒) ไม่มีการก่อสร้างเนินลูกระนาด	- ถนนในตำบลคลองเมือง	- ถนนในตำบลคลองเมือง	- มีการติดตั้งลูกระนาดทั่วถึง
	๓) ประชาชนไม่มีจิตสำนึกในการใช้เส้นทางสัญจร	- ประชาชนในสังคม	- ประชาชนในสังคม	- ประชาชน
	๔) ถนนชำรุดเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ ความเสียหายต่อทรัพย์สิน	- ถนนในตำบลคลองเมือง	- ถนนในตำบลคลองเมือง	- มีถนนที่มีมาตรฐานประชาชนเดินทางสะดวก

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มนอนาคต
-----	--	--------------------------------------	-------------------------------	-----------------------------

<p>๑๐.ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑)ส่งเสริมปลูกฝังประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม</p> <p>๒)ส่งเสริมแก้ไขปัญหาผักตบชวา วัชพืช</p> <p>๓)สภาพคล่องตื้นเขิน</p> <p>๔)ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะ</p>	<p>-ประชาชนในสังคม</p> <p>-แหล่งน้ำสาธารณะในตำบล</p> <p>-แหล่งน้ำสาธารณะในตำบล</p> <p>-สังคมชุมชน</p>	<p>-ประชาชนในสังคม</p> <p>-แหล่งน้ำสาธารณะในตำบล</p> <p>-แหล่งน้ำสาธารณะในตำบล</p> <p>-สังคมชุมชน</p>	<p>-ประชาชนชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม</p> <p>แหล่งน้ำสาธารณะได้รับการแก้ไขปัญหาผักตบชวา วัชพืช</p> <p>แหล่งน้ำสาธารณะมีการแก้ไขปัญหาตื้นเขิน</p> <p>สังคมชุมชนมีการบริหารจัดการขยะในชุมชน</p>
---	--	---	---	--